

F. t. l. vedr. pensionsafkastbeskatningsloven m.v.

nen indvilliger efter ordlyden kun i at lade sig beskatte til Danmark i den situation, hvor den pågældende ikke længere er fuldt skattepligtig til Danmark. Det vil sige, at det forudsættes, at personen forudgående har været fuldt skattepligtig til Danmark.

Det kan imidlertid forekomme, at personen er begrænset skattepligtig på tidspunktet for indbetalinger til ordningen og aldrig har været fuldt skattepligtig. Det følger af pensionsbeskatningslovens § 54 modsætningsvis, at pensionsbeskatningslovens § 19 om bortseelsesret for arbejdstageren for indbetalinger, som arbejdsgiveren foretager på pensionsordningen, også gælder for begrænset skattepligtige. Hensigten har i denne situation været, at personen skal indvillige i at lade sig beskatte af udbetalinger fra pensionsordningen efter, at vedkommende ikke længere er begrænset skattepligtig.

Godkendelsen af en udenlandsk pensionsordning og dermed muligheden for at opnå fradragsret for indbetalinger til ordningen forudsætter i øvrigt overordnet set, at den pågældende person indvilliger i at blive beskattet i det omfang Danmark ville kunne have beskattet udbetalingen som følge af, at pensionsinstituttet havde haft hjemsted her i landet.

Dette er udover i pensionsbeskatningslovens § 15 C, stk. 1, nr. 3, litra a, som nævnt ovenfor, i litra b beskrevet sådan, at den pågældende person skal indvillige i at blive beskattet af udbetalinger fra pensionsordningen efter reglerne i denne lov i det omfang, Danmark efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst med det land, hvor ordningen er oprettet, ville kunne have beskattet udbetalingen som følge af, at forsikringselskabet m.v. havde haft hjemsted her i landet.

Herved opnås ved erklæringen efter pensionsbeskatningslovens § 15 C, stk. 1, litra a og b, at der svares indkomstskat til Danmark i den situation, hvor indbetalinger til den pågældende pensionsordning har kunnet fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst i Danmark, selvom personen er fraflyttet landet på udbetalingstidspunktet. Desuden vil der ikke kunne spekuleres i at placere fradragsberettigede pensionsordninger i et land, hvor Danmark efter den pågældende dobbeltbeskatningsoverenskomst ikke kan beskatte ordningen, og hvor beskatningen af udbetalingerne måtte være lempeligere end i Danmark.

Da bestemmelserne i pensionsbeskatningslovens § 15 C, stk. 1, nr. 3, litra a og b, i den nugældende formulering er relativt svært tilgængelige, og da indholdet af erklæringen alene er en indvilligelse i at blive beskattet i det omfang, Danmark ville kunne have beskattet udbetalingen som følge af, at pensionsinstitut-

tet havde haft hjemsted her i landet, foreslås det at omformulere disse bestemmelser og dermed erklæringen.

Herefter skal den pågældende person indvillige i at blive beskattet i det omfang, Danmark ville kunne have beskattet udbetalingen som følge af, at pensionsinstituttet havde haft hjemsted her i landet. Der er herved alene tale om en forenkling af erklæringen, idet erklæringens retsvirkninger er uændrede, jf. dog nedenfor om begrænset skattepligtige.

Er personen således fraflyttet Danmark på udbetalingstidspunktet, vil udbetalingerne blive beskattet, som om pensionsinstituttet havde haft hjemsted her i landet. Er der mellem Danmark og det nye bopælsland indgået en dobbeltbeskatningsoverenskomst, hvorefter kildestaten har beskatningsretten til pensionsudbetalingen, vil der skulle betales indkomstskat til Danmark efter erklæringen, da Danmark kunne have beskattet udbetalingen som følge af, at pensionsinstituttet havde haft hjemsted her i landet. Det samme gælder i fald der undtagelsesvist ikke måtte være indgået en dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og bopælslandet, igen da Danmark havde kunnet (og også uden erklæringen principielt kan) beskatte udbetalingen som følge af, at pensionsinstituttet havde haft hjemsted her i landet. Er der med det nye bopælsland aftalt bopælsstatsbeskatning af udbetalingerne, vil udbetalingerne ikke være omfattet af beskatning med hjemmel i personens erklæring.

Er personen ikke fraflyttet Danmark på udbetalings-tidspunktet, og er der med den stat, hvori pensionsordningen er oprettet aftalt kildelandsbeskatning, vil der skulle betales indkomstskat til Danmark efter erklæringen, da Danmark kunne have beskattet udbetalingen som følge af, at pensionsinstituttet havde haft hjemsted her i landet. Tilsvarende gælder i fald der undtagelsesvist ikke måtte være indgået en dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og det pågældende land. Er der aftalt bopælsstatsbeskatning, vil Danmark uafhængigt af erklæringen kunne beskatte udbetalingerne fra pensionsordningen.

Det bemærkes, at der i de tilfælde, hvor en pensionsudbetaling er afgiftsbelagt, under alle omstændigheder skal betales afgift til Danmark uafhængigt af erklæringen. Det var med indførelsen af fradragsret for udenlandsk pensionsopsparing ikke tilsigtet at ændre på behandlingen af pensionsafgiftspligtige udbetalinger. Afgiftspligten er ikke betinget af personens indvilligelse, da afgifter ikke omfattes af dobbeltbeskatningsoverenskomsterne. Der skal således betales pensionsafgift, uanset at eksempelvis bopælslandet efter dobbeltbeskatningsoverenskomsten har beskatningsretten til pensionsudbetalinger.